ADSUM I.

časopis bratislavských seminaristov

ročník VIII.
1996/97

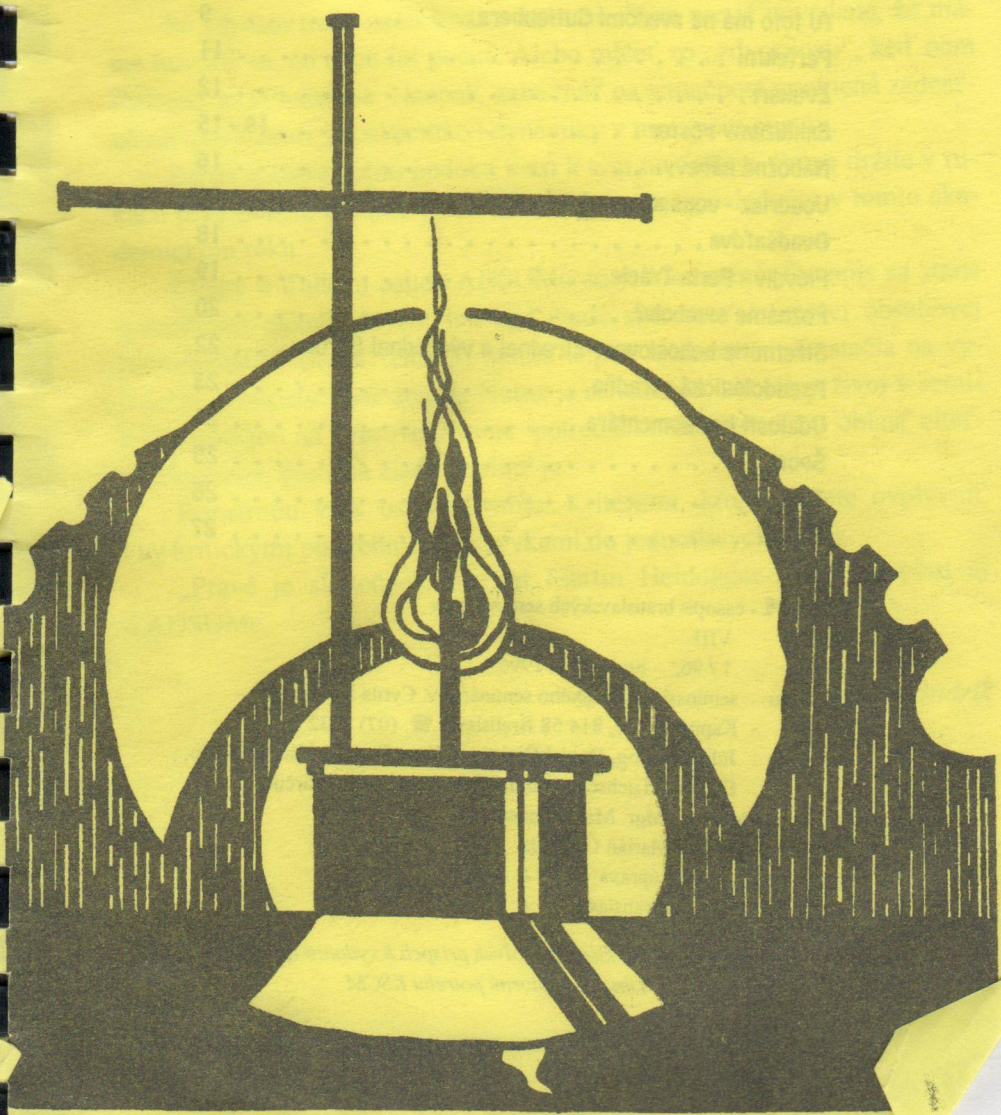

OBSAH

Úvodník 3
Slávnosť Všetkých Svätých 4
Rozhovor s vdp. M. Gavendom 5
Abrahám 8
Predbehnú nás? 9
Aj toto má na svedomí Guttenberg... 9
Perfektní 11
Zvukári 12
Exkluzívny poster . . . . . 14 - 15
Nábožné nápevy 16
Voudriez - vous apprendre français? 17
Dvadsaťdva 18
Plovdiv - Perla Trácie 19
Poznáme symboly? 20
Stretnutie bohoslovcov strednej a východnej Európy . . . 22
Pseudologická poradňa 23
Udalosti bez komentára 24
Šport 25
Zábava 26
Poézia 27

ADSUM - časopis bratislavských seminaristov
ročník: VIII.
číslo: 1 / 96, november 1996.
vydávajú: seminaristi Kňazského seminára sv. Cyrila a Metoda
Kapitulská 26, 814 58 Bratislava, ☎: (07) 5332 396
redakcia: Július Gyalog, Daniel Divinec, Róbert Ondrík, Václav Ďurčo,
Ľubomír Tuchscher, Andrej Lacko, Filip Pudmarčík
jazyková korekcia: Mgr. Mária Kniesová
nihil obstat: ThLic. Marián Gavenda
technická a grafická úprava: Fíďo & Kelly's
tlač: KSCM Bratislava

Ďakujeme všetkým, ktorí akokoľvek prispeli k vydaniu tohto čísla.
Len pre vnútornú potrebu KSCM

So slovom treba zaobchádzať opatrne. Tým nie je povedané, že máme hovoriť to, čo chcú iní počuť. Alebo mlčať zo „zdvorilosti", keď nám slušnosť káže ozvať sa. Naopak, zabudnúť na situačnosť znamená zadosťučiniť povinnosti, pri akcentácii dynamiky v mravnom postoji.

Zápas o zmysluplnú podobu patrí k tým najťažším. Práve držíte v rukách prvý pokus, dúfajúc spolu s nami, že nie je posledným v tomto akademickom roku.

Úvahy o ďalšom osude ADSUMu sú jednoznačné. Časopis sa stane spôsobilým osloviť iných, len keď bude smerovať k väčšej obsahovej príťažlivosti. Neostať teda pri hŕstke vtipov v domnení, že stačia na vytvorenie sympatického dojmu. Nutné je reflektovať aktuálny život v seminári s nádejou na vyprovokovanie potrebného dialógu. Táto oblasť citeľne absentuje, preto sa žiada doplniť ju.

Primárnou však ostáva kvalita. Kritérium, ktoré môžete ovplyvniť i vy kritickými postrehmi i príspevkami do jednotlivých rubrík.

„Pravé je skutočné", napísal Martin Heidegger. Nech to platí aj o ADSUMe.

Róbert Ondrík

Slávnosť Všetkých svätých

Začiatky sviatku Všetkých svätých nás vedú až do 4. storočia. Sv. Efrém Sýrsky a sv. Ján Zlatoústy už poznajú sviatok Všetkých svätých mučeníkov (13. mája, prípadne v 1. nedeľu po Turíciach). Ešte aj v dnešnom gréckom kalendári sa táto nedeľa volá Nedeľa svätých.

Na západe je sviatok Všetkých svätých mučeníkov známy od siedmeho storočia. Bolo to výročie posviacky rímskeho Panteónu na počesť Panny Márie a všetkých svätých mučeníkov (13. mája 609).

Sviatok Všetkých svätých (už nielen mučeníkov) sa začal sláviť 1. novembra v 8. storočí, najprv v Írsku, v Anglicku a vo Francúzsku a potom v celej Európe. V Ríme ho prijali v 9. storočí. O rozšírenie tohto sviatku sa zaslúžili najmä Alkuin a biskup Arno zo Salzburgu.

V priebehu roka sa stretávame so všetkými svätými ,ktorých nám Cirkev predkladá ako vzory hodné nasledovania. Zvlášť milí sú nám naši krstní a birmovní patróni. Na ich orodovanie, najmä v dňoch, v ktorých si ich pripomíname, a tiež v konkrétnych potrebách, sa nám dostáva viac milostí. Tieto milosti skrze Ducha Svätého nám pomáhajú posväcovať náš život, prežívať ho radostnejšie a vo väčšej jednote s tými, ktorí nás predišli do večnej slávy.

Výňatok z reči sv. opáta Bernarda:

„Prebuďme sa už, bratia! Vstaňme z mŕtvych s Kristom! Hľadajme, čo je hore, myslime na to, čo je hore. Túžme po tých, ktorí túžia po nás. Ponáhľajme sa za tými, čo nás očakávajú, so zápalom ducha sa vydajme za tými, čo na nás čakajú. A máme túžiť nielen po spoločenstve svätých, ale aj po ich šťastí. Keď túžime po ich prítomnosti, máme sa horlivým úsilím uchádzať aj o ich slávu. Lebo táto ctižiadostivosť nie je škodlivá a dychtenie za touto slávou nie je nijako nebezpečné."

Nuž teda, aby sme v ňu mohli dúfať a robiť si vyhliadky na toľkú blaženosť, veľmi potrebujeme aj príhovory svätých, aby sme na ich orodovanie dostali to, čo nedosiahneme svojimi schopnosťami.

Václav Ďurčo

Rozhovor s vdp. Mariánom Gavendom, novým prefektom kňazského seminára v Bratislave

Dalo by sa povedať, že spolu s našimi prvákmi nastúpil do seminára aj nový pán prefekt. No nebolo by to úplnou pravdou. D.p. ***Marián Gavenda****, medzi nami pôsobil už v minulom akademickom roku ako spovedník (popri svojej kaplánskej službe v Kostole Najsv. Trojice v Bratislave). Predstavuje sa vám v rozhovore pre náš seminárny časopis.*

Máte teraz funkciu prefekta, ale hovorilo sa o vás ako o kandidátovi na špirituála, vďaka nadobudnutým skúsenostiam zo špeciálneho štúdia špirituálnej teológie. Ako toto chápete?

Po návrate z Ríma som bol viac než rok v pastorácii. Nerobil som špirituála a predsa mi tieto skúsenosti pomohli, či už pri spovedaní, duchovnom vedení. Nebral som to tak, že nerobím to, na čo som sa chystal. Takisto aj z týchto pár dní, čo som tu, vidím, že práca špirituála je v istom zmysle krajšia, lebo spočíva v ponúkaní motivácie, a prefekt musí dotláčať, kde tá motivácia nezaberá. Vidím, že vedomosti, ktoré som nadobudol počas dvoch rokov o podstate kňazstva a jeho rozmeroch, ako aj o formácii, mi veľmi pomáhajú aj v tejto funkcii. Ocitol som sa v nej takpovediac nečakane.

Zaujímavé bolo, ako ste sa dostali na štúdiá do Ríma. Mohli by ste nám o tom povedať niečo viac? Prípadne, mohli by ste nás oboznámiť s vašou cestou ku kňazstvu?

To sú prakticky dve témy. Cesta ku kňazstvu začala už v druhom ročníku základnej školy, to by bol možno námet na jeden dobrodružný román. A podobne by bol ďalší diel tohto románu aj pobyt v Ríme, emigrácia, to ako sa menili perspektívy, najskôr sa zdalo, že budem robiť vo vydavateľstve a rozhlase. Keď sa zmenil režim, robil som dva roky hlavne sprievodcu pre našich pútnikov, ktorých tam bolo, takpovediac invázia. Keď sa toto utíšilo, začala sa črtať možnosť návratu a vyučovania, a teda som spätne ľutoval ten čas, ktorý som mal v Ríme, že som ho nevyužil naplno na štúdium a musel som za pochodu celý svoj projekt prerábať. Vidím, že "Veľký Režisér" má zmysel pre humor a fantáziu, ale aj za týmito zmenami, ktoré akoby si protirečili, nesledovali určitú kontinuitu, vidím akúsi zlatú niť, ktorú si vedie Pán Boh, a vidím, že každá tá skúsenosť je na niečo osožná. Chcel som emigrovať po gymnáziu, v 1982, zišlo z toho, v Ríme som sa ocitol po šiestich rokoch. Medzitým som sa ocitol v cestovnej kancelárii, na vojne, a na iných miestach, a zdalo sa to, na prvý dojem, stratou času, a predsa vidím, že to malo zmysel.

Po gymnáziu ste pôsobili v cestovnej kancelárii a potom, počas štúdia, ste sa dostali do sveta, pričom ste mali príležitosť vidieť jeho veľkú časť. Pred viac ako rokom ste nastúpili do pastorácie na Slovensku. Kam sa chystáte najbližšie? Nebude vám toto cestovanie chýbať?

Dnes mi to nechce nikto veriť, ale ja som bol v mladosti aj detstve veľmi tichý, uzavretý, väčšinu času som trávil sám v lesoch, čítal, uvažoval a na kňazstvo som myslel od detstva. Môj spovedník mi povedal, že ak nechcem byť vyslovene mníchom, kňazstvo je jediná sviatosť, ktorá je pre druhých, a musím sa trochu otvoriť. Preto mi poradil po skončení gymnázia ísť na hotelovú školu. Pre mnohých to bol šok, lebo to bola škola v istom zmysle skorumpovaná, ale zároveň veľmi živá, otvorená. Ja som sa cítil ako "hoďte psíčka do vody..." a tá voda bola veľmi studená. Svet, v ktorom som sa nevedel pohybovať, ale bol som za to veľmi vďačný, hoci som tam prežil krušné chvíle ako uzavretý melancholik, ktorý musel pred cudzími ľuďmi hovoriť do mikrofónu a vybavovať objednávky, letenky a tak ďalej. A to mi veľmi pomohlo, môžem povedať, že aspoň toľko, čo seminár. A rovnakou mierou mi pomohla aj vojna, na ktorú som musel ísť. A keď som mal tento "noviciát" za sebou, objavila sa možnosť emigrovať. V emigrácii, po ťažkých začiatkoch, som začal prekladať, vďaka čomu som dostával na leto letenku, cestovanie mi umožnilo nazbierať rôzne pastoračné skúsenosti. Takto som mohol navštíviť jedno leto Chile a Južnú Ameriku, ďalšie leto Svätú Zem a Egypt, a potom Južnú Afriku (JAR). Po vysviacke som mal najväčšiu farnosť na svete, aj keď len niečo viac ako mesiac. Bol som oficiálnym farárom pre Slovákov v celej Austrálii. Za tento čas som najazdil 15 000 kilometrov, aby som aspoň niektoré komunity navštívil, odslúžil svätú omšu, po rokoch ich vyspovedal. Malo to svoje čaro, aj keď to nebolo ľahké, ale vždy po týchto cestách, ktoré boli navonok veľmi pestré, som sa tešil do takzvanej každodennosti. Myslím si, že aj ten "všedný" deň má svoje čaro, keď je naplno prežitý. A vyslovene mi na týchto cestách všedné dni chýbali. A aké mám plány? Zvykol som si nerobiť plány, lebo akonáhle som začal niečo plánovať, tak sa situácia vyvinula úplne opačne. Dôkazom toho je to, že som tu, a nie v Leviciach. Ak "Veľký Režisér" vytvorí priestor, je toho ešte veľa, čo by stálo za to vidieť. To nechávam otvorené. A keď na to nebude priestor, myslím si, že aj tie možnosti, aké poskytuje pobyt na Slovensku, ktoré som si vybral dobrovoľne, sú bohaté. Aj na solídnu prácu, na pekné, hlboké duchovné zážitky a aj na tie ľudsky pekné zážitky.

Naša Alma Mater je otvorená pre mladých absolventov rímskych štúdií. Vy máte vyštudovanú špirituálnu teológiu. Ale napriek tomu, čo by ste tu najradšej prednášali?

To je ťažko povedať. Robiť v tom odbore, na ktorý som sa pripravoval, je výhoda. No teraz som sa ocitol pred ponukou, či požiadavkou prednášať úvod do teológie. Prednášať dva semestre to, čo som ja mal len jeden. Ale aj toto má určitú výhodu. Núti ma to znova nazbierať materiály a rozšíriť aj svoj vlastný obzor. Tu mi pomáhajú znalosti cudzích jazykov, vďaka ktorým si môžem prečítať autorov z odborov, kde nie som doma.

Apropo, koľko jazykov ovládate?

Ja to často hovorím takou slovnou hračkou: *Viem sa mýliť v mnohých jazykoch.* Slovenčinu som sa začal učiť práve v Ríme, to je paradox, lebo som potreboval robiť korektúry a hovoriť v rozhlase. Tam som si uvedomil, že používam množstvo výrazov z dialektu, nespisovných slov. Tak som sa začal učiť gramatiku, jasne vyslovovať niektoré hlásky. Vyslovene som začal šlabikárom, ako 25 ročný. Až tam som si uvedomil, že ani len rodný jazyk neviem dobre. Tento pobyt mi pomohol ako-tak sa naučiť po taliansky. Čítať pomerme ľahko teologickú literatúru môžem aj v iných jazykoch. Nie je to výsledok nejakej geniality. Na strednej škole som mával väčšinou trojky aj z ruštiny aj z nemčiny . No boli to okolnosti, ktoré ma pritlačili k múru. V Chile som mal vyše 150 stretnutí v španielčine a bol som na to sám. Takže po takomto krste môžem bez problémov čítať španielske texty aj sa dohodnem. Taktiež s francúzštinou nemám problémy. Bol som rok a pol v anglickom kolégiu. Liturgia, breviár, rozhovory, všetko bolo v angličtine. Ďalší rok som býval v nemeckom kolégiu. Takže, aj keď s gramatickými chybami, v tých siedmich, ôsmich jazykoch sa ľahko dohodnem a môžem si čítať.

Mohli by ste nám povedať o vašom najlepšom a najhoršom zážitku zo seminára?

Najhorší, hanba-nehanba, preplakal som celé Svätopeterské námestie aj baziliku, a to sú dosť veľké priestory. Bolo to po prvých týždňoch emigrácie. To, že opustiť rodičov a vlasť je ťažké, som vedel. S tým som sa vysporiadal. Ale to pokrytectvo, na ktoré som narazil, som nečakal. A to bola chvíľa veľkého sklamania. Ale neľutoval som to, že som odišiel. Skôr to bola horkosť nad stavom situácie niektorých pokrytcov práve v seminári.

Najkrajší? To je ťažko povedať, lebo v každej oblasti je tá krása zážitku svojrázna. Či už v športe, výstupy na hory, alebo možnosť prebehnúť sa ráno vatikánskymi záhradami. Po duchovnej stránke to boli

koncelebrácie, možnosti byť v blízkosti Svätého otca. Ktoré však z nich? Ťažko povedať. Strávil som tri Silvestre sám v Dolomitoch, vo vichrici, to má tiež svoje čaro.

Po vašich skúsenostiach z viacerých seminárov, čo by ste povedali o tomto našom?

Netrúfol by som si porovnávať. Každý bol iný, to závisí aj od situácie. Čo však je spoločná črta, na každý seminár nejakým spôsobom útočil diabol, aby tam navodil rozkladnú atmosféru. Čiže, všade je problém medziľudských vzťahov. A keď to tak hodnotím, prísny - menej prísny, do pravado ľava..., povedal by som, dá sa ísť všade so slobodou tak ďaleko, nakoľko sú tí, čo sú v seminári, ochotní a schopní obrátiť slobodu na dobro. Nezávisí to ani od miesta ani od predstavených, ale od tých, čo seminár tvoria. Kde je chuť k práci a vzťah k Bohu, tam je možné mať dobrú atmosféru bez ohľadu na to, na čo sa kladie dôraz.

zhováral sa L. Tuchscher

ABRAHÁM

Kurz o modlitbe

Myslím, že sa zhodneme na tom, že tak, ako je dýchanie potrebné k životu pre naše telo, tak je i modlitba potrebná pre život našej duše. Ale nielen to. Modlitba nie je len nutnosťou, ale aj prejavom lásky a rozhovorom s naším Pánom. A tak, keď veríme a snažíme sa opätovať tú nesmiernu lásku Boha ku každému z nás, modlitba sa stáva dôležitou zložkou nášho života. Prestáva byť niečím okrajovým a stáva sa podstatnou - niečím takým, ako je dýchanie pre telo.

Uvedomujúc si dôležitosť modlitby (vedúcim nášho spoločenstva) vznikol projekt samostatného kurzu, ktorý by sa venoval problematike modlitby. A tak s Božou pomocou vznikol kurz Abrahám, na realizácii ktorého som mal možnosť (a milosť) podieľať sa.

Ako som už spomenul, kurz Abrahám je venovaný modlitbe, na ktorú sa pozerá z rôznych aspektov - čo je modlitba, prečo sa máme modliť, aká má byť naša modlitba a rôzne druhy modlitby - od modlitby Pána až po modlitbu v spoločenstvách. Náplňou nášho kurzu však nie je o modlitbe len hovoriť, ale sa aj prakticky modliť. A tak takmer každá prednáška je sprevádzaná tzv. dynamikami - praktickými časťami, v ktorých je snaha preniesť do živej praxe to, o čom sa v prednáške hovorí. No nie len to. Celý kurz - ak má byť úspešný a sprevádzaný Božou pomocou - musí prebiehať v modlitbe - či už za každého prednášajúceho a za účastníkov, chválami v jednotlivých častiach dňa a inými spôsobmi vrcholiacimi pri stole Božieho slova a Eucharistie. Vhodné a povzbudzujúce sú tiež rôzne náboženské piesne (realizované za sprievodu gitary), ktorými je celý kurz popretkávaný.

Kurz mal peknú premiéru v septembri v Senci a bol by som rád, keby prinášal ovocie u všetkých, ktorí sa ho zúčastnili. Nech je zvelebený dobrý Boh za to, že tento kurz sa mohol uskutočniť a že nás chce cez modlitbu viac pritiahnuť k sebe. Vďaka i Matke Božej za mocnú pomoc a ochranu.

A nám i Vám, milí čitatelia, želám a vyprosujem, aby Vám tieto riadky boli na povzbudenie a vzájomné budovanie, aby podobných aktivít v našom seminárnom spoločenstve pribúdalo - na stále zveľaďovanie našej lásky v Kristovi.

-am-

Predbehnú nás?

V dňoch 6.9. - 8.9.1996 sa vo farnosti Senec uskutočnil kurz Abrahám, ktorý bol zameraný na prehĺbenie duchovného života - modlitieb. Kurz, schválený otcom biskupom Dominikom Tóthom, pripravili bohoslovci Martin Bodis, Peter Šantavý, Roman Gallas, Miloš Kohútek, Ján Kohútek, Tomáš Kürthy. Kurz bol pomenovaný podľa Abraháma preto, lebo Abrahám bol človekom modlitby. Na kurze sa zúčastnilo približne 45 ľudí, ktorí na záver vydávali svedectvo, čo ich oslovilo. Jedným sa páčilo to, že bohoslovci spolu niečo pripravili, iným zas niečo z prednášok či piesní. Pre mnohých bola veľkým impulzom do ďalšieho života aj sviatosť zmierenia, ktorú okrem miestneho kaplána A. Šottníka vysluhoval aj náš p. špirituál Mrva. Pán špirituál sa účastníkom prihovoril aj vo svätej omši, ktorú celebroval, a veľmi dobre doplnil to, čo chýbalo v témach.

Kurz povzbudil aj nás, že v jednote je sila. Staňme sa teda mužmi modlitby, aby nás raz mnohí laici vo farnosti nepredbehli.

M.B.

Aj toto má na svedomí Guttenberg...

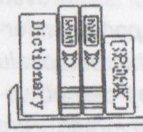

Čtení čitatelia ADSUMu!

To, že ste vzali do ruky a čítate toto číslo, svedčí o vašom záujme o písané slovo - záujme o nové informácie, dojmy, staré múdrosti a skúsenosti, jednoducho: o to, aby ste stále duchovne rástli. Tento váš „hlad" sa v rámci svojich možností snaží uspokojiť inštitúcia, ktorú všetci viac či menej dobre poznáte. Mnohí ju navštevujete a ste s jej prácou spokojní, no viac je asi tých nespokojných, čo v nej nenašli práve ten titul, ktorý žiadali. Často ju navštevujete, aby ste našli knihu, pri ktorej by ste si oddýchli, ešte častejšie však hľadáte titul, ktorý vám pomôže pri štúdiu (a je prípadne povinným študijným materiálom - tie idú naozaj "na dračku"), no a najviac býva okupovaná diakonmi, keď im horí termín záverečnej práce.

Ide teda o našu seminárnu knižnicu. Sme radi, že nás redaktori ADSUMu požiadali, aby sme vám ju v krátkosti predstavili, a tak tu je malý pohľad do jej "kuchyne".

Ako plnohodnotná súčasť našej fakulty a seminára, ani knižnica nemôže existovať bez chýb

vážnosti našej fakulty v tých časoch. Podľa pamätníkov bola chudobná a vládol v nej chaos, presne ako v gréckych predstavách o počiatku sveta. Čakala tam na deň, keď sa veci pohnú dopredu. Jej nová existencia je spojená so smutnou udalosťou, smrťou pána profesora Bagina. Rozhodlo sa, že v jeho byte sa zriadi seminárna knižnica a jeho vlastná knižnica, ktorá bola mimoriadne rozsiahla a kvalitná, sa zas stane základom fakultnej knižnice. Počas dlhých (často i nočných) hodín obetavej práce skupiny seminárnych fanatikov sa obe knižnice dávali do "pojazdného" stavu: maľovali sa miestnosti, stavali regále, zháňali sa knihy ..., až nakoniec uzreli svetlo sveta tak, ako ich máte možnosť vidieť.

Dvaja knihovníci v seminárnej knižnici sú z radov seminaristov. Vždy je to jeden druhák a jeden tretiak - teda jeden v danom roku začína a druhý končí. V tomto roku knižnicu "okupujú" Martin Nízl a knihovník s právom nástupníctva Stanislav Garaj (z našich predchodcov, blahej pamäti, spomeňme Miloša Pikalu, Petra Cibiru, Petra Laktiša, Milana Sovu, Radovana Naštického ...).

Knižnica získava tituly najmä darovaním, a to hlavne z pozostalostí kňazov. To sa týka najmä slovenských, českých a latinských kníh. Žiaľ, z veľkej časti sú staré a neaktuálne. Množstvo nemeckých kníh, ktoré už majú oveľa vyššiu úroveň (najmä encyklopédie), máme vďaka pánovi prodekanovi Vragašovi, ktorý ich privážal z Rakúska. Nájdete tu aj niekoľko kníh anglických, francúzskych, talianskych a inojazyčných, neznámeho pôvodu. Posledným zdrojom rozvoja knižnice je pán rektor, ktorý občas poskytne peniaze na nákup aktuálnych titulov z knihkupectiev.

Ak ste zvedaví na kvalitu našej knižnice, na konkrétne knihy, srdečne vás do nej pozývame, pretože len sami si môžete zistiť, čo sa dá momentálne od nej očakávať. My sme si vedomí, že nám chýba mnoho elementárnych titulov, že máme stiesnené priestory a ďalšie nedostatky. Veríme však, že čoskoro sa úroveň zlepší. Zatiaľ prijmite aspoň nesmiernu ochotu obsluhujúceho personálu knižnice. Každý pracovný deň po večeri sú jej dvere otvorené pre všetkých seminaristov (no a v prípade veľmi naliehavej potreby aj inokedy).

Mimochodom, materiály na štúdovanie by ste mali získavať vo fakultnej knižnici, pretože práve ona je „fakultná" - vybavená pre vedeckú prácu. Zo seminárnej by sme chceli urobiť knižnicu pre voľný čas, ktorej ťažiskom bude meditatívna literatúra, beletria, encyklopédie a populárno - náučné diela. Samozrejmosťou by mala byť čitáreň, aspoň jeden kopírovací stroj, klimatizácia, väčšie

náučné diela. Samozrejmosťou by mala byť čitáreň, aspoň jeden kopírovací stroj, klimatizácia, väčšie priestory, viac financií atď., atď. - jednoducho knižnica podľa svetového štandardu. Tej sa zrejme dočkáme až v novej budove seminára.

Slov však nateraz bolo akurát dosť. Ak sa predsa len niekomu máli a prahne po písanom slove neuhasiteľnou túžbou, radi mu ju uspokoja

vaši knihovníci.

Perfektní

Už sa to opäť začalo! Akoby to bolo len včera, čo sme odchádzali domov na prázdniny. Ale čas je neúprosný a my sme zase v tých istých laviciach, s tými istými ľuďmi. Snáď len, že máme nového prefekta a pár nových tvárí v prvom ročníku. Ale to je všetko. Ostatné je po starom. Pokračujeme ďalej v intelektuálnej a duchovnej formácii. Problém duchovného života je naozaj ťažiskový, lebo ide o život. Život s Kristom. Túto školu alebo cestu buď príjmeme a absolvujeme, alebo odmietneme. Je to kultúra, hĺbka, otvorenosť, ktorá by mala presvietiť celý život. Človek, ktorý žije a rastie duchovne, vidí a hodnotí všetko podstatné ináč, v novom svetle, v nekonečnej perspektíve. A práve tu sa vynára jeden z problémov u nás v seminári.

Žijeme a bývame pod jednou strechou a doslova sa navzájom žerieme (s prepáčením za výraz). Odsudzujeme ľudí vôkol seba, pretože sú v takom alebo onakom hnutí. Netvrdím, že niektoré tzv. hnutia majú správnu koncepciu, možno sú niekedy až doslova pritiahnuté za vlasy. Ale každý má slobodnú vôľu a môže sa rozhodnúť, ku ktorej „skupine" sa pridá.

Keby sme však boli aspoň trocha ohľaduplnejší voči sebe. Každý z nás mal obsluhu pri stoloch. Viete si predstaviť, aká je to naháňačka obslúžiť tých dvadsať hladných krkov. Existujú však dve slová, ktoré poznajú už malé decká. Ďakujem a prosím! Nechcem nikomu nanútiť, aby sa odteraz na službu usmieval, ako keby prišiel z dákeho ústavu. To teda vôbec nie! Ale stačilo by použiť len jedno z tých dvoch slov. Maličkosť. Malichernosť. Dobre. O.K. Ale je tu ešte jedna vec na zamyslenie. Sociálne zariadenia. Myslite si, čo chcete, len nie to, čo si myslia pani upratovačky každé ráno.

Nerád by som sa hral na sudcu alebo na svedomie seminára. Na to nemám právo. Stačí sa však trocha pozastaviť a zamyslieť. Uprostred rušného až chaotického sveta sme povolaní byť sami sebou, obracať sa v úprimnej a nepokryteckej láske ku svojim blížnym a s vrúcnejšou oslavou, vďakou a modlitbou sa utiekať k Bohu.

-look-

Zvukári

V priestoroch nášho seminára sa pohybujú zvláštne indivíduá, ktoré sa nazývajú "zvukoví technici" alebo v skratke "zvukári". Všade možno nájsť po nich stopy. V kaplnke, v jedálni, v aule, v učebniach a dokonca i na niektorých izbách.

Čo sú to za ľudia a kde ich možno nájsť?

Čo vlastne robia a na čo sú potrební?

Kde sa vzali a odkedy "fungujú", nevedia ani oni sami. Berme teda ich existenciu ako fakt. Mohli by sme ich prirovnať k soli. Sú tak isto potrební, avšak hneď je zle, keď ich je priveľa, alebo naopak, a to sa stáva častejšie, keď zrazu nemožno v prípade potreby žiadneho nájsť. Z nášho spoločného seminárneho života ich poznáme ako tých, ktorých potrebujeme, akonáhle si chceme nahrať dajakú pásku, CD alebo ozvučiť, či prizvučiť nejakú akciu.

Inak však nijako nevyčnievajú nad ostatných a tiež majú svoje radosti a starosti. Nuž čo, poviete si, aké už len môžu mať zvukári starosti. Vždy im predsa všetko "šliape", a ak náhodou nie, oni sú takí šikovní, že si všetko vedia opraviť. Nie vždy je to však také jednoduché, ako iba prispájkovať kúsok káblika. Ale na všetko postupne prídeme, ak sa za nimi spolu vydáme. Ale kam?

Väčšina z vás istotne vie, že sídlia na prváckej strane, na druhom poschodí. Keď sa teda ocitnete tvárou v tvár plagátiku s nápisom "rec-play stereo" a "zvukáreň", ste na mieste. Dojem umocňuje obrázok výstražného majáka so šokovaným chlapíkom, (zrejme) zvukárom. Nedajte sa však odstrašiť týmto privítaním. Za dverami sa nachádzajú chalani ochotní vyplniť všetky vaše žiadosti. Napokon, sú tu pre vás.

Okrem požičiavania kaziet z archívu, ktorého zoznam nájdete aj na vývеske na druhom poschodí, vám ich môžu skopírovať, tak isto ako mg-kazety alebo cédečká, ktoré si prinesiete. V tejto miestnosti sa nachádza profesionálne štúdio takmer špičkovej kvality, v ktorom vznikli, vznikajú a budú vznikať (dúfajme) nahrávky seminárnych skupín, ako napr.:"QUO...?", AMFORTAS a čo ja viem koho ešte. Veľmi úzko spolupracujú so skupinou Amfortas, využívajúc ich syntetizátory, a tiež i so Scholou Cantorum, keď ozvučujú niektoré ich vystúpenia. Zvukári sa tiež zúčasňujú množstva akcií fakulty a Kňazského seminára. Za najvýznamnejšiu považujú ozvučovanie kňazských vysviacok. Popri tom všetkom sú ochotní poskytnúť možnosti štúdia a ozvučovacej techniky každému, kto bude mať záujem. Ak máte teda nejaké nápady, či špeciálne objednávky, nech sa páči. Pre zaujímavosť, v tomto štúdiu sa pripravovali podklady pre pôstnu akadémiu spred 3 rokov, a tiež pre rad ďalších akcií. Koho by zaujímali technické možnosti ich nahrávacieho štúdia, z používanej techniky spomeniem hi-fi vežu Technics, ktorú spolu s"DAT-kou" - digitálnym magnetofónom Sony dostali ako dar. Plastický obraz nahrávkam dodáva efektové zariadenie Alesis, ktoré za výťažok z koncertov kúpil AMFORTAS. Jednou z najdôležitejších súčastí miništúdia je mix-pult, ktorý je, žiaľ, iba požičaný od bývalého zvukára Jožka Adamkoviča a odíde spolu s ním. Ak sa našim zvukárom nepodarí zohnať nový mix, s nahrávaním bude asi koniec. K dispozícii sú aj double-decky zn. AIWA a TECHNICS. Tieto sa buď nachádzajú u zvukárov, alebo sa niekde nezodpovedne potulujú. Tu by vás chceli zvukári poprosiť o pomoc. Často sa im totiž stáva, že deck nachádzajúci sa u nich má chuť urobiť si výlet na inú izbu. Preto vás prosia: Neumožnite im to! Akonáhle je deck bez kontroly, je veľmi náchylný ochorieť či chytiť vírus, ktorý sa nemusí prejaviť ihneď. Decky sú tiež veľmi nevďačné, pretože peniaze, ktoré si zarobili nahrávaním na svoju údržbu, míňajú na iné účely. Vždy teda radšej prekonzultujte svoje žiadosti so zvukármi. Veľkým problémom zvukárov sú tiež mikrofóny. Do mikrofónu sa totiž hovorí, a nie fúka. Keď sa teda naozaj chcete presvedčiť, či je mikrofón zapnutý, radšej potom prstom pošuchajte po ochrannej sietke. Ak sa niečo ozve, môžete hovoriť. Ak nie , tak nie.

Najmladším zo zvukárskeho rodu, tzv. zvukár-nosič, je Jarko. Vyššie miesto v hierarchii zaujíma zvukár-realizátor a ním je Filip. Celé to završuje šéfzvukár-kibic, ktorým je momentálne Paľo. Veľa však pre zvukárov urobili ich predchodcovia. Z dlhého radu mien spomeniem Marka Suchého, Jožka Adamkoviča, Karola Schönwiesnera, Jožka Gajdoša, Miloša Pikalu a to by snáď už aj stačilo. Dalo by sa totiž o nich a o ich práci popísať ešte veľa vecí, avšak vás by to mohlo unavovať, alebo by sme sa dostali k veciam, o ktorých je lepšie pomlčať. Želáme im teda veľa síl do práce a nám ostatným veľa trpezlivosti, až budeme čakať, kým nám niečo nahrajú.

-peed-

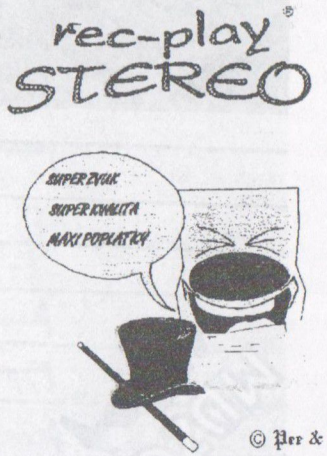

© ADSUM 1996

Nábožné nápevy

(Entertainment Weekly 17. Mája 1996)

Keby dnes prišiel Nietsche do obchodu s cédečkami, musel by si skutočne premyslieť to, čo hlásal, že Boh je mŕtvy. Prvá, **Joan Osborne**, nás uviedla tvárou v tvár s Najsvätejším svojim pseudo-sakrálnym hitom "*One of Us*" (Jeden z nás). Teraz Všemohúci je skutočne vždyprítomný, vďaka množstvu odvysielaní sa dostal do rebríčka časopisu Billboard. Zvlášť je to pieseň **Sophie B. Hawkins** "*Only Love*" (Len láska), ktorá sa pýta:" *Kedy nám Boh pomôže?*" Je tu aj vokálna pieseň "*Counting Blue Cars*" (Počítanie modrých áut). Naspievala ju grungepopová skupina **Dishwalla**, ktorá prosí:

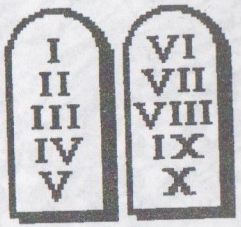

"Povedz mi všetko, čo si myslíš o Bohu,
lebo Ju chcem skutočne stretnúť."

V piesni od folkovej skupiny **Dog's Eye View** "*Everything Falls Apart*" (Všetko padá samostatne), sa spieva:" *Stretol som Boha dnes popoludní.*"

Ale množstvo skupín ide ešte ďalej: **Godflesh** (Božie mäso), **godheadSilo** (Božia hlava Silo), **God Street Wine** (Víno z Ulice Boha), **Eyehategod** (Oko nenávidí Boha), **God Lives Underwater** (Boh žije pod vodou) a tiež jednoducho **God** (Boh), dávajú nový pohľad na používanie Božieho mena nadarmo. Prečo je také moderné byť nábožným? Mons. Tom Hartman, ktorý reprezentuje polovicu organizácie *Good Morning America* (Dobré ráno, Amerika), pod názvom "God Squad" (Božia Jednotka, druh teológie, ako je predkladaná Siskelom a Ebertom) to vysvetlil duchom dnešnej doby. „Keď sa dostávame bližšie ku koncu storočia, je úplne prirodzené že aj piesne sa zaoberajú základnými otázkami, ako napríklad: Kam ideme? Čo robíme? Existuje Boh?" povedal. Ak je to tak, bude jeho návrat väčší ako návrat Beatlesu?

Tiarra Mukherjee

preklad Ľubomír Tuchscher

Voudriez-vous apprendre français?

C'est possible!

Francúzština - krásny jazyk! Aj keď nie je až taká populárna ako angličtina alebo nemčina, predsa je dôležitá. Ak ju chcete študovať, máte možnosť - tu v seminári.

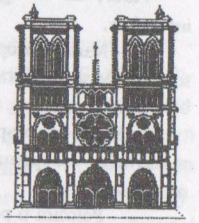

Francúzsko ako prvá dcéra Cirkvi, alebo v minulosti ako kultúrna superveľmoc v Európe, je pre nás stále bohaté a lákavé svojim kultúrnym a duchovným bohatstvom. Či už je to literatúra, umenie či architektúra, pre nás sú dosť zaujímavé duchovné poklady kresťanské, ktoré sú plodom práce svätcov, teológov a charizmatických osobností minulosti, ale aj súčasnosti. S týmto cieľom, poznávaním francúzskej kultúry, sa môžeme realizovať na hodine francúzskeho jazyka vo štvrtok od 13.45 do 14.45 a od 14.45 do 15.45. Vyučuje ho francúzska rádová sestra Mária de la Trinité, z rádu Uršulínok. Kurz prebieha v učebni nad rektorátom. V prvej skupine, pre pokročilých, sme zatiaľ traja a v druhej skupine, pre začiatočníkov, piati. Ako materiál na hodinu používame učebnicu francúzštiny pre samoukov, ktorú je v piatich dieloch dostať v kníhkupectvách. Bližšie informácie poskytnem osobne.

Bon gourage!

Jozef Hutta

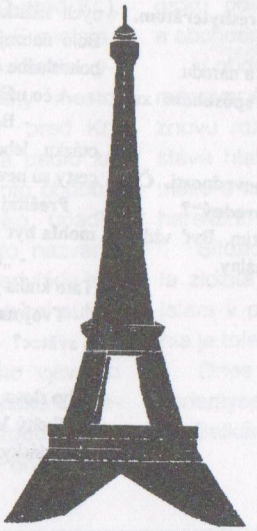

DVADSAŤDVA

Rozhodol som sa riadiť pravidlom dvadsaťdva. Žiaden strach, nepôjde o citovanie z ústavy, ani o recenziu známeho Hellerovho bestselleru. Vec je oveľa prozaickejšia. Dvadsaťdva predstavuje vekový rozdiel medzi najstarším a najmladším seminaristom. Toľko k vysvetleniu. Pravidlo teda poznáme, zostávajú už len „hráči" (T. Tasáry, Ľ. Hašan).

Tibor, ak sa nemýlim, je to tvoje prvé interview.

- Musím ťa opraviť. Je to už druhé. Prvé som poskytol do Gorazda, časopisu nitrianskych bohoslovcov.

Myslíš si, že je opodstatnená existencia seminárneho časopisu; čo by mal podľa teba obsahovať?

- Položím ti protiotázku. Ste si istí, že ho niekto číta? Dúfam, že už viac odpovedať nemusím.

Vieme o tebe, že si istý čas pracoval na riečnej doprave. Nestane sa ti, že sa niekedy nezasnívaš a neocitneš sa na starých miestach?

- Aj Peter bol rybárom a pokiaľ viem, nikdy sa nevrátil.

Stojíš bezprostredne pred presbyterátom. Čo z toho vyplýva?

- Zodpovednosť voči Bohu a národu.

Považuješ kňazstvo svojím spôsobom za dobrodružstvo?

- Nie, za dar.

Dnes sa veľa hovorí o zodpovednosti. Čo podľa teba znamená „byť zodpovedný"?

- Odpoviem ti, ako to cítim. Byť vždy, všade a za každých okolností normálny.

Mohol by si sa v krátkosti predstaviť seminárnemu fóru?

- Volám sa Ľubo Hašan, mám 18. rokov, pochádzam z Dolian, okres Pezinok. Navštevoval som SPoŠ v Ivánke pri Dunaji.

Šesť rokov pred sebou, najmladší, no asi nič moc.

- To, že som najmladší, mi neprekáža a myslím si, že tých šesť rokov, ktoré mám pred sebou, s Božou pomocou zvládnem.

Zrevidovali sa v niečom tvoje predstavy po mesiaci pobytu v seminári; môžeš spomenúť príjemný, či nepríjemný zážitok, prípadne dojem zo starších seminaristov?

- Moje predstavy sa zrevidovali v kladnom slova zmysle, pretože som tu našiel oveľa lepšie podmienky, než som očakával. Z príjemných zážitkov by som rád spomenul Velehrad. Bolo naozaj pekné vidieť toľko bohoslovcov pri bohoslužbe.

A čo užšia špecializácia v teológii?

- Bolo by predčasné zodpovedať na túto otázku, lebo ako je nám všetkým známe, Božie cesty sú nevyspytateľné.

Prečítal si v poslednej dobe knihu, ktorá by mohla byť pre nás niečím zaujímavá?

- „Pán ma povolal", od Jozefa Šuppu SJ. Táto kniha je pre študentov teológie ako stvorená.

Tvoj najobľúbenejší citát zo Svätého písma a svätec?

- „Nie len z chleba žije človek, ale z každého slova, ktoré vychádza z Božích úst"

Svätý Vincent de Paul - apoštol a svedok Kristovej lásky medzi chudobnými.

Posledná otázka je spoločná

Čo si prostredníctvom ADSUMu navzájom odkážete?

Ľuboš: *Prajem Vám všetko dobré a veľa Božieho požehnenia.*

Tibor: *Trpezlivosť ruže prináša.*

Čo viac k tomu dodať? Neostáva mi už nič iné, len sa Tiborovi a Ľubošovi poďakovať za ochotu a popriať im v mene svojom i celej redakcie na ich, viac ako dobrodružnej ceste, veľa Božích milostí.

Robo

Plovdiv - Perla Trácie

Plovdiv, so 400 tisíc obyvateľmi, je druhé najväčšie mesto Bulharska. Toto okresné mesto leží na niekoľkých krásnych kopcoch pri rieke Marica. Križujú sa tu dôležité cesty z Európy do Turecka (Istambulu) a Svätej Zeme.

Plovdiv má mnohotisícročné dejiny. Najstarší obyvatelia týchto oblastí tu žili už od mladšej doby kamennej až doby bronzovej. Neskôr (asi 2000 pred Kr.) tu bola stará trácka obec Eumolpia. V roku 342 pred Kr. na tomto mieste vybudoval Filip II. Macedónsky mesto Filipopolis. V 3. až 1. stor. pred Kr. sa už nazývalo Pulpudeva a padlo za obeť keltským výbojom v tomto období. V 1. stor. antické stredisko upadlo do moci Ríma a mesto bolo nazvané Trimontium. Počas rímskej nadvlády bolo toto mesto nazývané antickými autormi Perla Trácie.

Za krátky čas sa z neho vytvorilo veľké a silné opevnené stredisko s priekopami a hradbami. Po rozpade Rímskej ríše r. 395 sa táto " Perla" ocitla na hraniciach východnej časti ríše - Byzancie. Cisár Justinián v 6. stor. obnovil a opevnil mesto a tak sa stalo hradom so strategickou polohou. V dlhom období, až do 14. stor., bola "Perla Trácie" často objektom bulharsko - byzantských sporov, a teda niekoľkokrát zmenila svojho správcu. Pod správou Bulharského štátu dostalo mesto slovanský názov Pldin.

V roku 1367, aj napriek zúfalému odporu, dobyli Plovdiv Turci a nazvali ho Filibe. Mesto tak stratilo svoju strategickú polohu a stalo sa remeselným a obchodným strediskom Tureckej ríše.

V období renesancie bolo Filibe premenované na Plovdiv a mesto sa začalo znovu rozvíjať. Od r. 1878 sa Plovdiv stáva hlavným mestom Východnej Rumélie a od r. 1885 patrí do nového bulharského štátu.

Situácia kresťanov v tejto oblasti bola zložitá v období tureckej nadvlády . Islam v podaní Turkov, a islam vôbec, nie je tolerantný k iným vyznaniam.

Dnes je Plovdiv dôležitým kultúrno-priemyselným a obchodným strediskom na Balkáne.

Štefan Manolov

Poznáme symboly?

Milí bratia, v tomto čísle Vám predstavujeme nový seriál "Poznáme symboly?". Už názov sám hovorí, čomu sa bude venovať.

Mnohokrát som prechádzal okolo sochy alebo budovy a vôbec som nevedel, čo vyjadruje nejaký obrazec či predmet na tom mieste. Aj v našej praxi, skoršej či neskoršej, budeme často postavení pred otázku: O čom hovorí tento znak? A reč symbolov nie je cudzia ani nekresťanom. Tento seriál nehovorí o všetkých symboloch ale najmä o tých, ktorých význam u nás nie je tak celkom známy.

Čo je to vlastne symbol?

V starom Grécku mali priatelia pri lúčení zvyk rozlomiť paličku alebo prsteň napoly a každý z nich si ponechal jednu polovicu. Bolo to znakom priateľstva. Symbol je teda niečo, čo dostáva zmysel iba v spojení s niečím iným. Slovo "symballein" (gr.) znamená dať dokopy, spojiť; a podstatné meno "symbolon" = dohoda, znamenie.

Verím, že aj takto si môžeme navzájom pomôcť viac si všímať veci okolo seba. Lebo nie každá vec je iba taká, ako vyzerá ...

A ešte niečo. Pri každom symbole bude súťažná otázka. Odpovede na ne si odkladajte a po skončení seriálu sa dozviete, čo s nimi ďalej.

Tak teda:

A ako AMETYST

Podľa zjavenia sv. apoštola Jána (Zjv 21, 20) je to jeden zo základných kameňov Nebeského Jeruzalema. V antike ho považovali za liečivý najmä proti jedu a opilstvu (amethysios-neopitý).

V kresťanskej symbolike sa pre svoju fialovú farbu používal ako symbol pokory. Liturgická fialová farba sprevádza spomienku na Kristovo utrpenie a preto je teda aj symbolom jeho obety.

? Podľa akého symbolu spoznáš sv. Pavla apoštola ?

B ako BLESK

Takmer vo všetkých kultúrach a národoch bol blesk pokladaný za prejav božskej sily. Tvoriacej alebo trestajúcej. Stal sa tak v súvislosti s dažďom symbolom úrodnosti.

Aj Sväté písmo predstavuje blesk ako symbol Božieho hnevu (Ž 18, 15 ; Jób 26, 14 atď.) či ako trestajúcu Božiu silu. Podľa slov Ježiša je blesk obrazom jeho druhého príchodu.

? Čo symbolizuje bodliak?

C ako CÉDER

Veľmi známy libanonský céder, ktorého drevo je odolné voči červotočom, už v staroveku pokladali za nepokaziteľné. Sväté písmo ním často naznačuje niečo vznešené a veľké a tiež symbol sily a vytrvalosti. A preto, že je stále zelený, značí aj nesmrteľnosť. Na inom mieste je však aj obrazom povýšeneckosti a pýchy (Iz 2, 13).

Podľa Cyrila Alexandrijského je cédrové drevo symbolom Kristovho tela, ktoré nepodlieha skaze. Pre jeho ozdobnú funkciu vo veľsvätyni Jeruzalemského chrámu sa význam tohto symbolu preniesol v piesňach na Pannu Máriu, ktorá ukrývala v sebe Božieho Syna.

? Aký je symbolický význam párnych a nepárnych čísel ?

D ako DELFÍN

Delfín už oddávna vzbudzoval v národoch pri mori veľký údiv. Najmä nápadnou inteligenciou a pohyblivosťou. Často sa mu preto dostalo vskutku pozitívne miesto v ich mytológii. Podobnú, dokonca božskú úctu mu prejavovali starí Rimania a Gréci. Najmä medzi námorníkmi a moreplavcami mal povesť záchrancu. Neskôr sa obraz tohoto živočícha objavil aj na náhrobných kameňoch, pretože pohania verili, že na chrbte prenáša duše zomrelých do ríše mŕtvych. Táto predstava spôsobila, že prví kresťania prevzali tento symbol a spájali ho s Kristom ako skutočným záchrancom zomrelých.

Symbol delfína je blízky najmä ľuďom z prímorských oblastí. Keď však uvážime, že ostatným bol viac-menej cudzí, a ešte k tomu prevzatý od pohanov, ľahšie pochopíme, prečo sa dnes už skoro vôbec nepoužíva.

? Čoho symbolom je dych ?

Pokračovať budeme v nasledujúcom čísle.

Podľa knihy ThDr. Jaroslava Studeného, Kresťanské symboly, pripravil

J. Gy.

STRETNUTIE BOHOSLOVCOV STREDNEJ A VÝCHODNEJ EURÓPY

Velehrad 9. - 13. 10. 1996

Stretnutie bohoslovcov Čiech, Moravy, Slovenska, Poľska a Ukrajiny bolo odpoveďou na výzvy k jednote vznesenej pápežom Jánom Pavlom II. Nie je preto náhoda, že zvlášť v dnešnej dobe sa miestom stretnutia a dialógu stáva Velehrad. Naše stretnutie vedome nadväzuje na odkaz svätého Cyrila a Metoda a chce ukázať, že Velehrad zostáva trvalým spojivom východnej a západnej tradície.

V priebehu stretnutia sme analyzovali stav súčasnej spoločnosti a postavenie Cirkvi v krajinách strednej a východnej Európy. Zistili sme, že niektoré problémy sú spoločné všetkým krajinám a niektoré sa týkajú iba určitých oblastí.

Formou prednášok, osobných stretnutí a práce v skupinách sme reflektovali problematiku doby a dospeli sme k týmto záverom:

- Spoločným osudom našich krajín je dedičstvo komunizmu a vplyv atmosféry postmodernizmu. Prejavom tohoto dedičstva je postoj človeka charakterizovaný uprednostňovaním individuálnych potrieb na úkor nadprirodzených hodnôt daných Bohom i prirodzených hodnôt spoločnosti.

- Základom, z ktorého vychádzame, je fakt, že pôvodcom zmierenia je Kristus. V ňom majú všetky kresťanské aktivity svoj počiatok i záver.

- Východiskovým predpokladom je naše vlastné posvätenie. Ovocím hlbokého spojenia s Bohom je zodpovednosť každého z nás, s ktorou pristupujeme k riešeniu problémov. Významnú úlohu hrá tiež utváranie osobných vzťahov, potrebných pre rast spoločenstiev.

- Ďalšou zložkou dôležitou pre rozvíjanie života, v spoločenstvách je potreba prehlbovať vzdelanie a kultúrny rozhľad všetkých, ktorí sú v kontakte s Cirkvou.

- Západná Cirkev zabudla meditovať. Musí sa to naučiť, a tak využívať dary , ktoré nám zanechal Kristus.

Veľkým obohatením boli osobné stretnutia. Mohli sme spoznať z tváre do tváre bohoslovcov z rôznych oblastí a vnímať, aké dôležité miesto v Cirkvi má každý z nás. Vytvorili sme prostredie, v ktorom ľudské slová získali opäť svoju silu a schopnosť vytvárať skutočnosť Božieho kráľovstva medzi nami, a túžime, aby sa premieňajúca sila slova stala skúsenosťou každého človeka.

Na záver chcem poďakovať otcovi arcibiskupovi Mons. Jánovi Graubnerovi, Arcibiskupskému kňazskému semináru v Olomouci a jeho rektorovi Mons. Milanovi Koubovi, otcom rektorom z ostatných seminárov, riaditeľovi Centra Aletti P. Pavlovi Ambrozovi a jeho spolupracovníkom, Pútnickému domu Stojanov a všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom podporili naše stretnutie na Velehrade.

Jozef Drobný

Pseudologická poradňa

vedie *prof. PlDr Ro Tu Shibo,*

americký pseudológ japonského pôvodu, ktorý je momentálne na stáži na Slovensku. Za ten krátky čas, čo tu medzi nami pôsobí, stihol byť kontaktovaný niekoľkými teológmi (bohoslovcami) z RK-CMBF UK. S ich (pod podmienkou, že neuverejníme ich mená) a tiež pána profesora láskavým dovolením, ponúkame vám odpovede na niektoré otázky, ktoré by mohli pomôcť aj čitateľom ADSUMu. Ak by ste mali nejakú otázku na pána profesora Shiba, môžte ju adresovať do Adsumovej skrinky a v najbližšom čísle nášho časopisu vám uverejníme odpoveď. Na svoje otázky pripíšte heslo: „Pseudologická poradňa."

Otázka: Videl som atóm, ale len na obrázku. Neviem byť teda taký presvedčivý ako tí, čo ho videli osobne. Čo mám robiť?

prof. Shibo: Je vidieť, že už máte určité teoretické skúsenosti a túžite po plnosti poznania. Nechcete zostať pri teórii, ale chcete prejsť na prax. Preto si uvedomte, že všetko okolo vás je zložené z atómov, len treba byť citlivejši pri obzeraní sa okolo seba. A na záver vám chcem povedať, že vrchol hľadania atómov v praxi je v poznaní, že ste sám zložený z atómov, že ste sám jeden veľký atóm.

Otázka: Chcel by som stretnúť ens-dasein, ale neviem, či to stihnem počas vychádzky.

prof. Shibo: Vidíte, vždy som tvrdil, že takto skončí každý, kto sa zavŕta do Heideggera. Treba si položiť otázku, čo je pre teba dôležitejšie, poznanie ens-dasein, alebo kňazská formácia. Odporúčam radšej Rahnera. Určite stretnete anonymného kresťana.

Otázka: Bola mi zistená alergia na čiernu farbu. Nebude to prekážka k prijatiu sviatosti kňazstva?

prof. Shibo: Myslím si, že prekážka to nebude, no celá vec je trocha zložitejšia. Nepíšete, kde ste alergiu zistili, prípadne ako sa prejavuje (vyrážky, žalúdočné problémy). Bolo by dobré, keby ste sa viac pokúšali s touto farbou identifikovať. Skúste napr. spať v čiernom pyžame, používať čierny humor a z kartových hier hrajte len Čierneho Petra. Možno sa čudujete, prečo Vám radím práve toto. Dnes je už vedecky dokázané, že klin sa klinom vyráža. Ak sa ani po týchto pokusoch nepohnete z miesta, odporúčam začať používať bielu, ktorá je najjasnejším odtieňom čiernej. Najlepšou prevenciou je zmena prostredia, no po tom asi netúžite.

Otázka: Za posledných 24 hodín zmizli 2 odpadové koše a o niečo neskôr sa našli použité (plné). Čo za tým máme vidieť?

prof. Shibo: Jednoznačne krypto-ekologické entity, ktoré chcú svojim zmyslom pre poriadok terorizovať svoje prostredie. Nedajte sa vyviesť z miery, začnite im zdravo konkurovať, prípadne zorganizujte protestné zhromaždenia v prospech týraných košov.

Udalosti bez komentára.

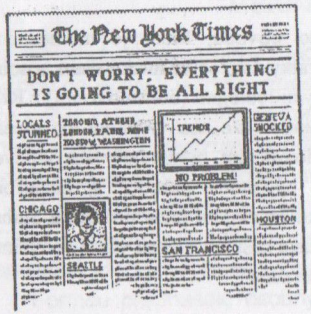

23. septembra 1996 o 18:00. Nástup do seminára. Prišli všetci tí, ktorí chceli a mohli.

25. - 28. septembra. Duchovné cvičenia. Prváci pod vedením Mons. Formánka a zvyšok seminára usmerňoval páter Kyselica SJ.

1. októbra Slávnostné VENI SANCTE s imatrikuláciou prvákov. Arcibiskup bratislavsko-trnavský Jeho Excelencia Mons. Ján Sokol nás povzbudil jemu tradičným spôsobom k pravému "sentire cum Ecclesia".

2. októbra. Začal prednáškový kolotoč, ktorý bude prerušený . . . ozaj, kedy?

popoludnie: tradičný zápas prvákov proti zvyšku seminára, ktorý sa skončil zvyčajnou prehrou nováčikov ...čítajte viac v športovej rubrike.

. . . dlho, dlho nič. Každodenný stereotyp z času na čas preruší naplnený Volkswagen.

11. októbra. Predstavenie sa novej redakcie nášho časopisu seminárnemu fóru. Program spestrila svojím vystúpením aj Schola Cantorum.

17. októbra. Slávnosť 60. výročia založenia RK CMBF UK v Bratislave, ktorej predchádzali nervydrásajúce prípravy. Po slávnostnej sv. omši a zasadaní akademickej obce nasledovalo finále - recepcia. Jej dozvuky sme cítili ešte nasledujúci týždeň. Tento deň mal aj svoju „tienistú" stránku. Dotieravá Markíza pikantným spôsobom útočila na našich bratov diakonov. Zdá sa, že obstáli.

23. októbra. Epifánia prefekta seminárnemu fóru s leit-motívom: ORA ET LABORA (aj po večeri).

26. októbra. Vyžrebovanie športových turnajov vo futbale, stolnom tenise a šachu.

27. októbra. Vrcholia prípravy na Dni otvorených dverí 1996, ktoré sa uskutočnia 16. a 17. novembra.

31. októbra. A Pán vypočul úpenlivé prosby svojho ľudu a seminaristi išli domov na prázdniny.

Spracovali reportéri ADSUMu.

VÝBER : PRVÁCI 5:1 (1:0)

V pondelok 30. septembra 1996, v deň slávnostného otvorenia školského roku sa uskutočnil tradičný futbalový zápas medzi výberom seminára a prvákmi. Podujatie sa uskutočnilo na futbalovom ihrisku u saleziánov na Trnávke. Úvodné slovo a slávnostný výkop mal otec špirituál Miloslav Mrva. Povzbudil prvákov, že majú čakať nádielku, a za prípadné hrdinstvo sľúbil sladkú odmenu.

A potom sa to začalo. A to ešte ako! Prváci v hlave s ranným rozjímaním o guľatej lopte pomaly privádzali Výber do rozpakov. Kompaktno - deštruktívnou hrou (typickou pre prvákov) robili zázraky. Výber na druhej strane kopil chyby jednu na druhú, a nie a nie sa rozbehnúť. Až po dvadsiatich piatich minútach sa otvorilo skóre v prospech Výberu. Každý čakal ďalšie góly, ale tie už v prvom polčase nepadli, a tak sa išiel Výber občerstviť a poradiť na kraj ihriska s tým najchudobnejším vedením: Po kratučkej prestávke sa obraz hry začal pomaly meniť: Prváci viditeľne v kondícii zaostávali, ale šťastena im všetko vynahradila. Posledných dvadsať tri minút bolo plne v réžii Výberu, aj keď tá réžia mohla byť i lepšia. Výber najprv zvýšil náskok nepodareným centrom, ktorý skončil v sieti brankára, ináč veľmi dobre chytajúceho. Potom už prečíslovaním a dôrazom v osobných súbojoch si Výber urobil päťgólový náskok. Ale Prváci sa nevzdali. Pozbierali všetky svoje sily a dve minúty pred koncom dali hlavou čestný gól.

V tomto stretnutí Prváci prekvapili a urobili dojem. Veď uhrať výsledok 1:5 je viac ako dobré. Tento výsledok je druhý najnižší v celej 30-ročnej histórii takýchto stretnutí.

A potom, na druhý deň, dostal každý aktér tohoto stretnutia sladkú odmenu.

Richard Bóna

Opravy zoznamu bohoslovcov:

strana 1.:	**chyba:**	**správne má byť:**
por. č.: 7. (dát. nar.)	*16.10.19?8*	16.10.1977
por. č.: 9. (priezv., meno)	*Jarábek Marin*	Jarábek Martin
strana 3.:		
por. č.: 21. (priezv., meno)	*Manolov Dimitrij Štefan*	Manolov Štefan
por. č.: 30. (farnosť)	*0838-26066*	0838-726066
por. č.: 1.,8.,9. (mesto)	*Miláno*	Casale Monferrato
strana 5.:		
por. č.: 18. (farnosť)	*07-331 359*	07-5331 359
strana 7.:		
por. č.: 17. (farnosť)	*0838-26066*	0838-726066

Prosím všetkých bratov o prepáčenie za vzniknuté chyby.

Peter H.

JuDr. Naiva včera vyhlásil neľútostný boj miestnej mafii.
(dokončenie tvorí tajnička)

L	O	V	I	L	D	O	V	A	R	P	S	I	C	Í	L	I	A	E	C
E	E	J	A	B	Z	Ä	V	O	M	A	S	E	T	S	E	R	T	I	O
T	H	O	O	J	U	S	T	I	Č	N	Ý	P	A	L	Á	C	P	N	S
O	O	S	P	H	K	Á	Z	N	O	B	R	Ž	A	L	O	B	C	A	A
M	B	L	E	O	R	O	Z	S	U	D	O	K	B	K	A	T	S	N	N
R	A	O	A	U	L	R	K	O	A	B	O	J	A	H	B	O	N	Z	O
E	CH	B	K	Á	A	D	O	Ž	I	V	O	T	I	E	Z	A	J	I	S
L	A	O	T	D	Ú	R	O	A	K	I	N	V	Á	R	P	O	Š	R	T
A	R	D	C	S	E	O	D	V	O	L	A	N	I	E	S	T	N	P	R
P	Á	A	L	Ú	P	E	Ž	E	S	T	E	K	O	D	E	V	S	J	A

JUSTIČNÝ PALÁC, COSA NOSTRA, PROKURÁTOR, PALERMO, DOŽIVOTIE, ROZSUDOK, SPRAVODLIVO,- SLOBODA, ŽALOBCA, OBHAJOBA, SVEDOK, KAT,- PRÁVNIK, LEOPOLDOV, SICÍLIA, BACHAR, BONZÁK,- ODVOLANIE, SAMOVÄZBA,- ZRADCA, TREST, LÚPEŽE, LETO, SÚD, PRIZNANIE

Nie je tramp ako tramp.

Z výkendu sa vracajú zablatení trampi. Jeden, zvlášť špinavý, oblečený v roztrhaných maskáčoch mal na krku veľký kovový krucifix. Po chvíli si oproti nemu prisadne bohoslovec a nenápadne sa opýta: „Prosím ťa, môžem sa spýtať, čo to nosíš na krku?" Kovboj lenivo zdvihne oči a útrpne ho poučí: „Keby si vedel, kto to bol, tiež by si ho nosil."

Ako žiť naveky.

„Ak chcete žiť naveky, presťahujte sa k nám," láka známy milionára. „Čo máte tak skvelý vzduch?" „Na to ber jed, u nás ešte nikto bohatý nezomrel."

Lk 23, 31

Jedna pani sa pýta kňaza: „Otče, poraďte mi vhodný citát k sobášu."
Kňaz: „ Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia."

Múr nárekov.

Keď Izraelčania dobyli v roku 1967 Jeruzalem, oznámili, že sa dohodli s Jordánskom o rozdelení Múru nárekov. Izrael si ponechá múr, Jordánsko náreky.

Ona - On

"A jej plameň objíma
už biely knôt môjho srdca..."

Michal Chuda

I.
Ukrytý v nej
a ňou spaľovaný

Tratí sa
kamsi

II.
Drobné
A tak
Ako slzy
Pália

Nevychladla
v nich
ešte láska

III.
A predsa
Vykúpaný
v jej krvi
Ach
ešte chvíľu

Neodchádzaj
Bolesť

Michal Vivoda

Všetci tí, čo cítia v sebe talent od nášho dobrého Pána k zvláštnemu ukladaniu slov, ktoré potešia aj druhých, nech sa neboja a rozdelia sa s ním so svojimi bratmi v Kristu

už vo *IV.* ročníku

literárnej súťaže slovenských bohoslovcov

LOGOS '96

Svoje práce posielajte v piatich exemplároch* (najviac 5 básní) na adresu

LOGOS '96
Ľubomír TUCHSCHER
Kapitulská 26
814 58 BRATISLAVA

Uzávierka súťaže je 15. novembra 1996.

Práce budú hodnotiť poprední slovenskí literárni odborníci a autori.

Ceny pre víťazov: 1. miesto.....1000 Sk
2. miesto.....750 Sk
3. miesto.....500 Sk

Veľa milosti k písaniu želá

organizátor.

* Na každý exemplár uveďte meno a adresu.